

Bruxelles, den 12.9.2018
COM(2018) 635 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

**Forbedringen af mulighederne for lovlig migration til Europa: en uomgængelig del af en
afbalanceret og samlet migrationspolitik**

*Et bidrag fra Europa-Kommissionen til lederens møde i
Salzburg den 19.-20. september 2018*

DA

DA

"Jeg vil gerne slå til lyd for en ny europæisk politik for lovlig indvandring. Med en sådan politik kan vi afhjælpe manglen på bestemte færdigheder og tiltrække talenter, således at vi bedre kan klare de demografiske udfordringer i EU. Jeg ønsker, at Europa skal blive en destination, der er mindst lige så populær for migranter som Australien, Canada og USA. Jeg vil i første omgang se på lovgivningen om det blå EU-kort og den utilfredsstillende gennemførelse.

Jeg mener også, der er behov for at sætte hårdere ind over for ulovlig indvandring, bl.a. gennem et bedre samarbejde med tredjelande, herunder om tilbagetagelse."

Politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission, Jean-Claude Juncker, kandidat til posten som formand for Europa-Kommissionen, 22. oktober 2014

1. INDLEDNING

Den globale migration og mobilitet er allerede og vil fortsætte med at være et centralt fænomen i det 21. århundrede. EU er i den forbindelse fast besluttet på fortsat at tage alle de nødvendige skridt til at sikre en fair og afbalanceret EU-migrationspolitik, der bygger på fælles værdier, og som effektivt forvalter både irregulære og regulære migrationsstrømme på en fyldestgørende måde. Det Europæiske Råd bekræftede i sine konklusioner fra juni 2018, at en forudsætning for en fungerende EU-migrationspolitik er en samlet tilgang, hvor foranstaltninger på både den interne og eksterne side går hånd i hånd med henblik på at sikre effektiv kontrol ved EU's ydre grænser, en fast tilbagesendelsespolitik og en velforvaltet politik for lovlig migration og visumpolitik.

De fælles bestræbelser på at tackle de irregulære migrationsstrømme har ført til solide fremskridt. Samme politiske vilje er nødvendig for at udvikle lovlige migrationsveje til Europa, og dette kræver en øget indsats. Kontrolleret lovlig migration, uanset om baggrunden er humanitær eller skyldes behov på arbejdsmarkedet, er og bør være en uomgængelig del af en afbalanceret og samlet migrationspolitik, således som det også er fastsat i den europæiske dagsorden for migration¹. Dette kræver, at der indføres en mere effektiv politik for lovlig migration, som gør det muligt at tage hensyn til behovene i den europæiske økonomi. Det kræver også en styrkelse af vores samarbejde med tredjelande, bl.a. vedrørende det løbende behov for at stille sikre og kontrollerede migrationsveje til rådighed via genbosætning. Sidst men ikke mindst kræver det, at politikken for lovlige migrationsveje også omfatter det sidste skridt i form af effektive integrationspolitikker for de tredjelandsstatsborgere, der lovligt opholder sig i EU.

Der sker en stadig forbedring af økonomien i EU, og det bør derfor være en politisk prioritet at sikre fuld aktivering, uddannelse og opkvalificering af EU's arbejdsstyrke. For at EU kan forblive konkurrencedygtigt i den globale økonomi, er det imidlertid også nødvendigt at tiltrække kvalificerede og talentfulde mennesker fra hele verden, men samtidig skal medlemsstaternes nationale kompetence til at afgøre, hvor mange arbejdsmigranter der må komme ind på deres område, respekteres fuldt ud.

Derfor bør vi øge vores indsats for at sikre lovlige migrationsveje. Vi bør arbejde for at gennemføre centrale foranstaltninger som f.eks. Kommissionens forslag til reform af det blå EU-kort, som vil kunne forbedre EU's evne til at tiltrække og fastholde højt kvalificerede

¹ Kommissionens meddelelse "En europæisk dagsorden for migration" af 13. maj 2015, COM(2015) 240 final.

tredjelandstatsborgere. En sådan målrettet migration vil være en mulighed og en gevinst for økonomien og samfundet. Vi er nødt til at gøre lovlige migrationsveje til en væsentlig del af vores partnerskabsstrategi i forhold til tredjelande. Dette er en uundværlig del af den samlede tilgang.

2. LOVLIGE MIGRATIONSVEJE: CENTRALE ELEMENTER I EN BEDRE FORVALTNING AF MIGRATION

Siden 2003 har EU udviklet en bred vifte af instrumenter for at sikre en fælles ramme for forvaltningen af lovlig migration. Samtidig har medlemsstaterne fortsat kompetencen til at fastlægge det antal arbejdsmigranter fra tredjelande, som får tilladelse til indrejse. Disse rammer giver en række muligheder for tredjelandstatsborgere, som ønsker at migrere lovligt til Europa, dvs. som arbejdstagere (herunder højt kvalificerede), studerende eller forskere eller i forbindelse med familiesammenføring. Der er i forbindelse med en kvalitetskontrol de seneste to år blevet foretaget en overordnet evaluering af EU-lovgivningen om lovlig migration, og Kommissionen vil offentliggøre resultaterne af denne evaluering på et senere tidspunkt. Derfor omhandler denne meddelelse ikke alle lovlige migrationsveje, men fokuserer på muligheden for humanitær genbosætning og mulighederne for arbejdsmigration.

2.1 Arbejdsmigration og det blå kort

En velforvaltet arbejdsmigration vil ikke blot bidrage til at mindske incitamenterne til at benytte irregulære ruter, den vil samtidig gøre det muligt for EU at tiltrække den rette blanding af talenter og færdigheder, således at indrejsetilladelse matcher arbejdsmarkedets behov. Dette vil bidrage til den samlede velstand i EU.

Europas arbejdsmigrationspolitikker og integrationsstrategier bør udformes og afstemmes i forhold til aktuelle arbejdsmarkedsforhold, socialpolitikker og institutioner. Da arbejdsverdenen er under stadig forandring, er det vigtigt med politikker, der er afpasset arbejdsmarkedets behov og muliggør en fælles tilgang på tværs af de statslige myndigheder i EU.

Med Kommissionens forslag om at oprette en europæisk arbejdsmarkedsmyndighed² kan EU gå et skridt videre i forbedringen af samarbejdet og koordineringen mellem de nationale arbejdsmarkedsmyndigheder og derigennem lette forvaltningen af et mere integreret europæisk arbejdsmarked. Myndigheden vil i første omgang omfatte en række eksisterende værtøjer og strukturer i forbindelse med grænseoverskridende mobilitet, herunder EURES (den europæiske portal for jobmobilitet), europæisk koordinering af de sociale sikringsordninger og det europæiske sygesikringskort. Dens aktiviteter vil omfatte tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold i Unionen, f.eks. indehavere af det blå EU-kort, virksomhedsinternt udstationerede eller fastboende udlændinge og deres familiemedlemmer. Myndigheden vil også trække på den forhåndenværende ekspertise om beskæftigelsestendenser og -prognoser med henblik på at gennemføre arbejdsmarkedsanalyser. Dette vil skabe øget viden om, i hvilke sektorer og erhverv der er mangel på arbejdskraft i hele Europa.

Forbedringen af mulighederne for lovlig migration til Europa er endnu mere relevant og presserende i dag i lyset af de seneste og fremtidige tendenser.

Takket være indsatsen på alle niveauer har Europa i de seneste år nydt godt af en robust vækst og en stærk jobskabelse. Arbejdsløsheden i EU er den laveste i et årti, og antallet af beskæftigede har nået et rekordhøjt niveau. Selv om dette stadig ikke er jævnt fordelt over hele Europa, er der et stigende antal ubesatte stillinger i flere medlemsstater og tegn på strukturel

² COM(2018) 131 final.

mangel på kvalificeret arbejdskraft i visse økonomiske sektorer, bl.a. inden for informations- og kommunikationsteknologi og sundhed samt i specifikke erhverv³. Andelen af arbejdsgivere, der har haft problemer med at få besat job, er stigende og har nået et gennemsnit på over 40 %. I Tyskland, Polen, Slovakiet og Ungarn er andelen endda over 50 %⁴. De erhverv, hvor der er den største mangel på arbejdskraft, omfatter bl.a. håndværksfagene, ingeniører, teknikere og it-fagfolk, men det gælder også erhverv, hvor der kræves færre formelle kvalifikationer, f.eks. job som salgsrepræsentanter og chauffører⁵.

Disse tendenser vil få stadig større betydning i fremtiden, eftersom EU står over for et gradvist fald i antallet af personer i den erhvervsaktive alder (15-64). Denne udvikling forventes at blive intensiveret: som følge af den demografiske aldring, også under hensyntagen til den seneste udvikling i migrationen, forventes den andel af befolkningen, der er i den erhvervsaktive alder, at falde med omkring 22 mio. (en reduktion på 7 %) i de næste to årtier. Selv om en højere andel af kvinder og ældre arbejdstagere på arbejdsmarkedet sandsynligvis delvis vil kunne kompensere for denne tendens, peger fremskrivningerne⁶ for den samlede arbejdsstyrke i samme retning: i den nærmeste fremtid (perioden 2015-2035) vurderes det, at arbejdsstyrken i EU vil falde med 18,3 mio. (en reduktion på 7,4 %)⁷.

Samtidig vil efterspørgslen efter særlige kvalifikationer sandsynligvis stige og ændres i takt med den samfundsmæssige og teknologiske udvikling. Det forventes f.eks., at efterspørgslen efter kvalifikationer på højt niveau vil overstige arbejdsudbuddet, da 43 % af de job, der forventes skabt i perioden frem til 2030, vil kræve et højt uddannelsesniveau. Jobmulighederne frem til 2030 forventes at være betydelige inden for f.eks. erhvervs- og administrationsarbejde, men også inden for arbejdsområder, der kræver kvalifikationer på mellemhøjt niveau, f.eks. job som salgsarbejdere, rengøringsassistenter og medhjælper⁸. Selv om EU prioriterer endnu bedre udnyttelse af eksisterende talenter og menneskelig kapital, navnlig gennem uddannelse og opkvalificering af den indenlandske arbejdsstyrke, kan en velforvaltet arbejdsmigration også bidrage til at dække nuværende og fremtidige behov på EU's arbejdsmarked.

Det er ikke kun Europa, der står over for denne situation. På nuværende tidspunkt er EU imidlertid hverken ideelt placeret eller udstyret til at tiltrække de arbejdsmigranter, som det har behov for. Indtil nu har EU været mindre konkurrencedygtigt end andre OECD-lande (EU's mest oplagte konkurrenter for så vidt angår den økonomiske profil), når det drejer sig om at tiltrække arbejdskraft, og EU har især underpræsteret med hensyn til at tiltrække højt kvalificerede migranter. Af alle de migranter, som opholdt sig i OECD-lande i perioden 2015-

³ I det første kvartal af 2018 var der mindst 3,8 mio. ubesatte stillinger i EU som helhed, mens andelen af ledige stillinger (ledige stillinger i forhold til det samlede antal stillinger) har været støt stigende siden 2012 og nåede op på 2,2 % i 1. kvartal af 2018 (den var tæt på eller højere end 3 % i medlemsstater som f.eks. Tjekkiet, Belgien, Tyskland, Sverige, Nederlandene og Østrig). Kilde: Eurostat, statistikker over ledige stillinger.

⁴ Manpower Talent Shortage Survey (3. kvartal 2018).

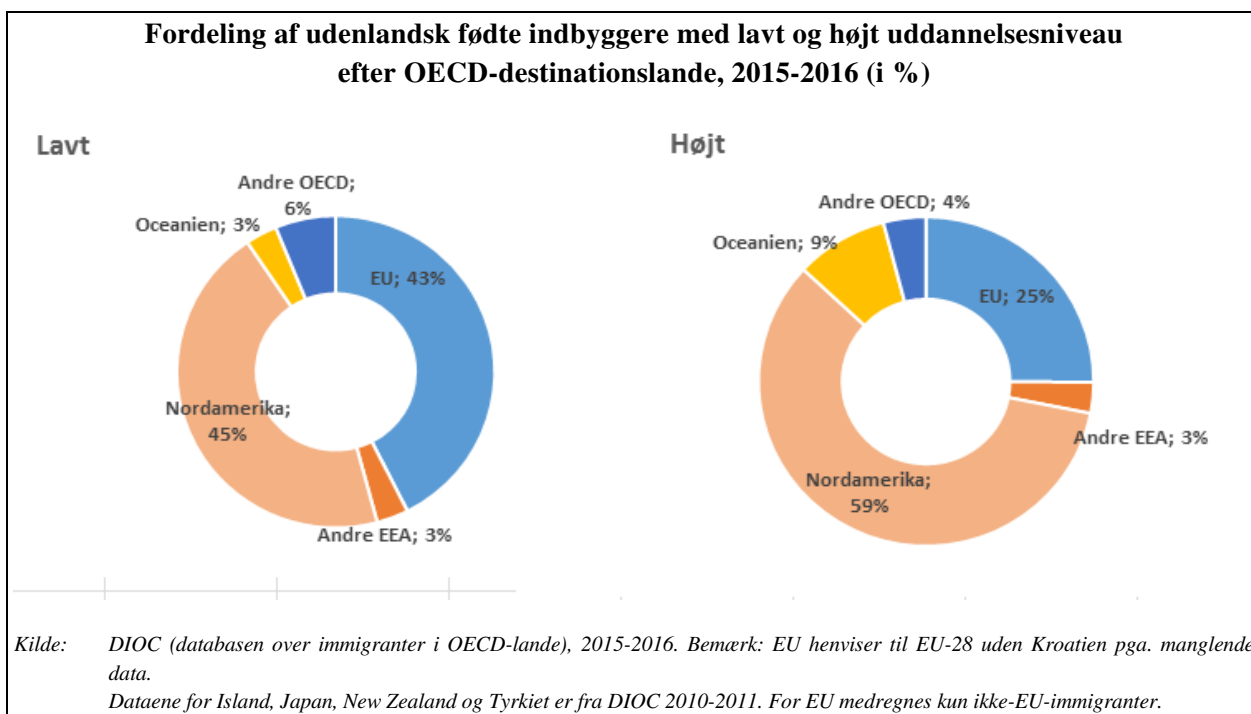
⁵ Ibid.

⁶ Ifølge CEPAM Medium (SSP2)-scenariet vedrørende demografisk adfærd og migration – Europa-Kommissionen (2018), Det Fælles Forskningscenter, Demographic and Human Capital Scenarios for the 21st Century: 2018 assessment for 201 countries, Wolfgang Lutz, Anne Goujon, Samir KC, Marcin Stonawski, Nikolaos Stilianakis.

⁷ Den øgede erhvervsfrekvens blandt kvinder og ældre arbejdstagere kan muligvis forsinke denne udvikling, men den samlede arbejdsstyrke vil uundgåeligt mindskes på lang sigt i EU og i alle medlemsstaterne. ESDE 2017, kapitel 3, Intergenerational fairness and solidarity today and challenges ahead, <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=8030&furtherPubs=yes>

⁸ Ifølge CEDEFOP's prognoser frem til 2030 (fra 2018). De indeholder også skøn inddelt efter brede økonomiske sektorer: mens beskæftigelsen vil fortsætte med at falde i den primære sektor og stagnere i fremstillingssektoren, vil den stige hurtigt inden for "erhvervstjenester og lignende" og moderat inden for "distribution og transport" samt til en hvis grad inden for "ikkemarkedsmæssige tjenester".

2016, valgte kun 25 % en destination i EU, mens 75 % valgte en destination udenfor (hovedsagelig USA, Canada og Australien – se diagrammet nedenfor).

I de seneste år har kun ca. 50 000 arbejdstagere pr. år fået lov til at indrejse via ordninger for højt kvalificerede personer (blåt kort eller nationale ordninger)⁹, hvilket udgør 5 % af alle arbejdsrelaterede tilladelser. Relativt set er dette langt mindre end andre OECD-lande som f.eks. USA, Canada, Australien og New Zealand. I øjeblikket udgør antallet af tredjelandstatsborgere, der har fået indrejsetilladelse i EU under ordninger for højt kvalificerede arbejdstagere, ca. 0,01 % af EU's samlede befolkning, mens de 150 000 arbejdsmigranter, der hvert år kommer til Canada, udgør ca. 0,4 % af den samlede befolkning, og de 120 000 arbejdsmigranter, der hvert år kommer til Australien, udgør omkring 0,5 % af befolkningen¹⁰ (i disse to lande indrejser de fleste arbejdsmigranter, der opholder sig i landene i længere tid, under interessetilkendegivelsesordninger)¹¹. Dette er et tegn på, at EU's politikker inden for lovlig

⁹ Dette tal omfatter ca. 10 000 tredjelandstatsborgere, hvis indrejse har fundet sted under nationale ordninger i de EU-lande, som ikke er bundet af direktivet om det blå kort (Danmark, Irland og Det Forenede Kongerige).

¹⁰ Kilde: EPSC Brief (2018 *forestående*) "Towards a new paradigm of legal labour migration". For Canada: Dette omfatter hovedsageligt udenlandske arbejdstagere, som har fået tilladelse til indrejse via et pointsystem for kvalificerede migranter. For Australien: Hovedsagelig under et pointsystem eller arbejdsgiversponsoreret. Disse tal omfatter også ledsagende familiemedlemmer.

¹¹ Disse modeller for forvaltningen af arbejdsmigration sikrer en forhåndsudvælgelse ved at oprette en pulje af forhåndsscreenede migrationskandidater, som muliggør bedre jobmatchning. OECD har gennemført en undersøgelse, hvori det vurderes, om ordningerne eller deres delelementer vil kunne anvendes i EU-sammenhæng.

migration ikke har været særlig strategiske og proaktive eller særlig godt afstemt med behovene på arbejdsmarkedet.

Medlemsstaterne er fortsat kompetente for så vidt angår det antal migranter, som får lov til at indrejse. EU har dog samtidig et indre marked og bør derfor også fungere som en enkelt aktør over for omverdenen for at opnå stordriftsfordele og dermed konkurrere bedre med andre vigtige destinationer om at tiltrække kvalificerede og navnlig højt kvalificerede arbejdstagere. Det vil være gavnligt for Europa, at der gøres mere på europæisk plan for at forbedre jobmatchning, anerkende udenlandske kvalifikationer og lette mobiliteten for arbejdsmigranter overalt i det indre marked.

I EU er der indført særlige regler for at tiltrække højt kvalificerede migranter. Det er imidlertid klart, at 2009-ordningen med det blå EU-kort ikke i tilstrækkelig grad er i stand til at udfylde den tiltænkte rolle som en EU-dækkende ordning til at tiltrække talentfulde og højt kvalificerede tredjelandsstatsborgere¹². De indrejsebetingelser, der blev vedtaget i 2009, er alt for restriktive, og direktivet skaber kun begrænset sammenhæng og harmonisering. Det helt centrale problem er samtidig, at mobiliteten inden for EU er meget begrænset for indehavere af det blå EU-kort. I bund og grund er der ikke tale om én enkelt ordning med blå EU-kort, da der sideløbende hermed anvendes en bred vifte af nationale ordninger for højt kvalificerede arbejdstagere, hvilket skaber en fragmenteret ramme med mange forskellige regler og procedurer.

Det er grunden til, at Kommissionen allerede for over to år siden fremsatte et forslag til en reform af direktivet om det blå EU-kort¹³ med henblik på at forbedre reglerne for at tiltrække højt kvalificerede migranter. Det overordnede mål er at gøre det blå EU-kort mere attraktivt ved at indføre én enkelt EU-dækkende ordning med mere fleksible indrejsebetingelser og ved at forbedre og lette indrejseprocedurerne. Forslaget vil navnlig øge mobiliteten inden for EU ved at lette procedurerne for både kortvarig (korte forretningsrejser af op til 90 dages varighed mellem medlemsstaterne) og langvarig mobilitet. Med forslaget sænkes løntærsklen, ved at der fastlægges et fleksibelt interval, som medlemsstaterne kan tilpasse løntærsklen indenfor i forhold til deres arbejdsmarkedsforhold. Forslaget indeholder desuden bedre betingelser for nyuddannede fra tredjelande og arbejdstagere i områder med mangel på arbejdskraft. Derudover styrker forslaget rettighederne for indehavere af det blå kort (ved at give hurtigere adgang til status som fastboende udlænding og øjeblikkelig og mere fleksibel adgang til arbejdsmarkedet) og deres familiemedlemmer (ved at sikre, at de samtidigt kan slutte sig til indehaveren af det blå kort). Det bør gøre EU til en mere attraktiv destination for de højt kvalificerede arbejdstagere, som vores økonomi har brug for. Under den nye ordning med det blå kort vil højt kvalificerede personer, der nyder international beskyttelse, desuden kunne ansøge om et blå kort.

De interinstitutionelle forhandlinger om forslaget om det blå EU-kort er imidlertid gået i stå. Mens Europa-Parlamentet har tilsluttet sig målsætningerne og tilgangen i Kommissionens forslag, har spørgsmålet delt medlemsstaterne i Rådet, og indtil nu har det derfor ikke været muligt at nå til enighed om et grundlag, der vil tilføre reel merværdi i forhold til den nuværende utilfredsstillende ramme.

Kommissionen opfordrer Rådet til hurtigt at nå til enighed om en holdning, således at der kan opnås en reel merværdi sammenlignet med det nuværende blå kort i overensstemmelse med

¹² Det anslås, at der i de 25 EU-medlemsstater, hvor direktivet om det blå EU-kort finder anvendelse, i 2017 blev udstedt ca. 11 500 blå kort (som første opholdstilladelser, dvs. ikke medregnet ændring af status for personer, som allerede opholdt sig i EU). Det skal sammenlignes med ca. 28 500 opholdstilladelser udstedt under nationale ordninger for højt kvalificerede arbejdstagere. Samlet set er antallet af tilladelser til højt kvalificerede arbejdstagere, som udstedes af EU's medlemsstater, fortsat begrænset.

¹³ COM(2016) 378 final.

målene i Kommissionens forslag. Derigennem vil det blive muligt at genoptage forhandlingerne med henblik på at nå frem til en ambitiøs aftale med Europa-Parlamentet for at sikre vedtagelsen af **Kommissionens forslag om en reform af direktivet om det blå EU-kort før valget til Europa-Parlamentet.**

2.2 Genbosætning

Genbosætning af tredjelandsstatsborgere og statsløse er en vigtig humanitær tilgang, som kan give fordrevne personer med behov for international beskyttelse mulighed for at rejse lovligt og sikkert ind i EU. Den er en integreret del af det overordnede mål om at sikre beskyttelse af personer i nød via sikre og lovlige kanaler for at undgå, at de vælger at begive sig ud på irregulære og farlige rejser. Disse sikre og lovlige kanaler underminerer også smuglernetværkenes forretningsmodel og bidrager til at mindske den irregulære migration. Genbosætning er også et redskab til alt skabe international solidaritet og dele ansvaret med de tredjelande, som har modtaget mange fordrevne personer med behov for international beskyttelse.

EU har i de seneste år sammen med medlemsstaterne taget genbosætningsinitiativer, som har givet gode resultater og bidraget til at styrke EU's partnerskaber og solidaritet med tredjelande. EU's genbosætningsprogrammer har siden 2015 medvirket til, at 38 000 af verdens mest sårbare mennesker har kunnet finde tilflugt i EU. Derudover har medlemsstaterne givet det største tilsagn om genbosætning, der hidtil er set i EU, inden for rammerne af den nye genbosætningsordning, der blev indført på EU-plan i september 2017. Ordningen vil komme 50 000 mennesker til gode og støttes med 500 mio. EUR fra EU-budgettet. I de første otte måneder af ordningens gennemførelse er der opnået gode resultater, idet over 13 200 personer allerede er blevet genbosat fra prioriterede regioner. Det er vigtigt at fastholde og forstærke medlemsstaternes politiske forpligtelser yderligere og omsætte dem hurtigt i praksis.

Samtidig bør der indføres en struktureret EU-ramme for genbosætning. Derfor foreslog Kommissionen i juli 2016 som led i den overordnede reform af det fælles europæiske asylsystem en forordning om en EU-genbosætningsramme. Derved vil der for første gang blive etableret en permanent ramme til at samle de europæiske genbosætningsbestrebelse mere systematisk og lette gennemførelsen af tilsagn om genbosætning på grundlag af fælles standarder. Det er meget vigtigt, at Europa-Parlamentet og Rådet hurtigt får afsluttet disse forhandlinger med henblik på snarlig vedtagelse af dette redskab.

Genbosættelsesindsatsen kan styrkes yderligere gennem udviklingen af andre lovlige migrationsveje. I den forbindelse vil især private sponsoreringsordninger kunne supplere de eksisterende sikre kanaler for indrejse til EU for personer med behov for international beskyttelse og sikre bedre social integration. Resultatet af en undersøgelse af gennemførligheden af sådanne ordninger¹⁴ bekræfter, at de kan bidrage til at opfylde målet om at fremme sikre og lovlige indrejsekanaler, samtidig med at de aktivt kan inddrage civilsamfundet og lokalsamfundene og dermed øge inddragelsen af borgerne på området international beskyttelse og integration. Privat sponsoring har også potentialet til at lette integrationen af modtagerne ved at stille yderligere ressourcer til rådighed på individuelt plan og i lokalsamfundene.

Kommissionen vil overveje, hvordan medlemsstaterne bedst kan støttes i forbindelse med oprettelsen og/eller udvidelsen af private sponsoreringsordninger. Dette kan f.eks. opnås ved at fremme bløde foranstaltninger såsom uddannelsesprogrammer, kapacitetsopbygning, toolkits og

¹⁴ Se Europa-Kommissionens: "Study on the Feasibility and Added Value of Sponsorship Schemes as a Possible Pathway to Safe Channels for Admission to the EU, Including Resettlement" (2018).

operationel vejledning samt peerlæringsaktiviteter og/eller ved hjælp af målrettede finansieringsmuligheder.

- Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at øge deres indsats for at gennemføre tilsagnene vedrørende de 50 000 personer inden for **rammerne af EU's nuværende genbosætningsordning**.
- Efter de betydelige fremskridt, der er opnået under trepartsdrøftelserne med Europa-Parlamentet og Rådet, bør disse drøftelser nu bringes til afslutning, og **forordningen om en EU-genbosætningsramme bør vedtages hurtigt**.

2.3 Samarbejde med tredjelande

Lovlige migrationsveje er ligeledes et vigtigt middel til at styrke EU's samarbejde med tredjelande, og de vil kunne bidrage til en koordineret, helhedsorienteret og struktureret tilgang til migration, hvor synergierne maksimeres, og der gøres brug af de nødvendige incitamenter og løftestænger. EU vil med fælles handling kunne stå stærkere over for tredjelande i forbindelse med samarbejdet om migrationsstyring. I overensstemmelse med den partnerskabsramme, som EU har udviklet de seneste år, bør lovlig migration integreres fuldt ud i EU's eksterne dimension. Øget og skræddersyet samarbejde om lovlig migration med tredjelande, som er oprindelses- og transitlande for migranter, vil bidrage til at begrænse irregulær migration ved at tilbyde sikre og lovlige alternativer for personer, der ønsker at migrere. Det vil bidrage til at udfylde hullerne i visse sektorer på medlemsstaternes arbejdsmarkeder og udgøre et incitament til at lette samarbejdet om spørgsmål som f.eks. forebyggelse af irregulær migration og tilbagesendelse og tilbagesendelse af irregulære migranter. Forbedringen af mulighederne for lovlig migration vil også udgøre et vigtigt supplement til *Kommissionens meddelelse om en ny alliance mellem Afrika og Europa med fokus på bæredygtige investeringer og jobs: vi bringer vores partnerskab for investeringer og jobs op på det næste niveau*¹⁵.

De seneste år har EU i forbindelse med sin eksterne migrationspolitik aktivt søgt at fremme de aspekter af lovlig migration, som supplerer Unionens bredere engagement inden for udenrigs- og udviklingspolitik. Dette har især (men ikke kun) været tilfældet for afrikanske lande: først i forbindelse med den fælles Valletthandlingsplan¹⁶ og på det seneste ved at koordinere medlemsstaternes udvikling af pilotprojekter sammen med udvalgte afrikanske lande med henblik på at fremme ordninger for lovlig migration i forbindelse med arbejds- eller praktikophold med finansiell støtte fra EU. Der har dog været udfordringer i denne proces, hovedsagelig på grund af medlemsstaternes tilbageholdenhed med hensyn til fuldt ud at gennemføre det aftalte koncept og iværksætte konkrete projekter.

Forbindelsen mellem migrations- og mobilitetspolitik på den ene side og handelspolitik på den anden er også vigtig, navnlig i servicesektoren, hvor enkeltpersoner investerer og leverer tjenesteydelser på den anden parts territorium. At lette disse enkeltpersoners mobilitet er en nøgle til at opnå hensigtsmæssige handelsaftaler baseret på gensidighed med tredjelande inden for tjenesteydelser. EU har i stigende grad en konkurrencefordel på dette område.

Kommissionen vil fortsætte med at styrke synergierne mellem disse forskellige politikker, navnlig med hensyn til tjenesteydere, ved at lette udstedelsen af både visa til kortvarige og længerevarende ophold.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til **fuldt ud at engagere sig i og samarbejde** om at udvikle **pilotprojekter for lovlig migration** med specifikke **afrikanske lande** og med andre

¹⁵ COM(2018) 643 final.

¹⁶ https://www.consilium.europa.eu/media/21839/action_plan_en.pdf

tredjelande i fremtiden med henblik på at iværksætte de første projekter inden årets udgang. Kommissionen vil fortsat støtte medlemsstaterne i dette arbejde gennem finansiering og praktisk koordinering, og det vil udgøre et vigtigt incitament til samarbejde om den overordnede migrationsstyring, herunder om tilbagesendelse og tilbagetagelse.

2.4 Integration

Endelig kan bedre migrationsstyring kun opnås, hvis EU og medlemsstaterne også styrker indsatsen for integration af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt i EU, og inddrager alle relevante myndighedsniveauer og civilsamfundet. I forslaget til den flerårige finansielle ramme sigter Kommissionen mod at øge den finansielle støtte til integrationsforanstaltninger og styrke inddragelsen af en række interessenter, herunder økonomiske og sociale aktører på alle niveauer.

Mens ansvaret for integrationen primært er medlemsstaternes, indeholder EU's handlingsplanen om integration fra 2016 foranstaltninger med henblik på at støtte medlemsstaterne i at udvikle og gennemføre effektive foranstaltninger på tværs af alle relevante politikområder for at forbedre integrationen¹⁷. Gennemførelsen af EU's handlingsplan for integration har allerede givet resultater på mange fronter. Kommissionen har f.eks. iværksat konkrete initiativer, der specifikt har til formål at fremme integration på arbejdsmarkedet og inddrage både arbejdsgivere og økonomiske og sociale partnere.

I maj 2017 iværksatte Kommissionen bl.a. initiativet "arbejdsgivere for integration" for at støtte arbejdsgivernes bestræbelser på at fremme tredjelandsstatsborgeres integration på arbejdsmarkedet¹⁸. Kommissionen har også indført et europæisk partnerskab for integration med sociale og økonomiske partnere på europæisk plan for at arbejde tættere sammen om at fremme en hurtigere og mere effektiv integration af flygtninge på det europæiske arbejdsmarked¹⁹. Derudover er støtten til lokale og regionale myndigheder øget, navnlig gennem partnerskabet om inklusion af migranter og flygtninge under dagsordenen for byerne. I den forbindelse blev der i april iværksat et vellykket bypartnerskabsprojekt med henblik på uddannelse af lokale aktører i en række integrationsaspekter og politikker på lokalt niveau. Endelig er der for nylig blevet stillet yderligere finansiell støtte til rådighed til de konkrete tiltag fra medlemsstaternes side på dette område. Kommissionen har også lanceret et redskab for færdighedsprofiler²⁰ for at støtte medlemsstaterne i den tidlige profilering af tredjelandsstatsborgeres færdigheder og kvalifikationer. Dette bidrager til at identificere den enkeltes specifikke behov med hensyn til integration på arbejdsmarkedet og til at forenkle matchningen af jobsøgere og ledige stillinger.

Integration er fortsat afgørende for at sikre både social samhørighed og økonomiske resultater, i og med at det bidrager til fremme af og respekt for EU's grundlæggende værdier og sikrer, at færdigheder og kompetencer ikke går til spilde eller ikke udnyttes fuldt ud. I den forbindelse vil det kunne forbedre den finanspolitiske balance i en række medlemsstater, hvis man kan lukke den nuværende beskæftigelseskløft mellem tredjelandsstatsborgere og EU-borgere²¹.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at **fortsætte med at investere i integrationspolitikker** rettet mod alle migranter med lovligt ophold. I overensstemmelse med

¹⁷ COM(2016) 377 final.

¹⁸ https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/legal-migration/european-dialogue-skills-and-migration/integration-pact_en

¹⁹ https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/e-library/documents/policies/legal-migration/integration/docs/20171220_european_partnership_for_integration_da.pdf

²⁰ <https://ec.europa.eu/migrantskills/#/>

²¹ OECD (2013) International Migration Outlook.

forslaget til den næste flerårige finansielle ramme, som bør vedtages hurtigst muligt, vil EU bidrage med en øget og mere målrettet og koordineret **finansiel støtte**. Samtidig bør alle relevante interessenter på alle niveauer inddrages, herunder økonomiske og sociale aktører.

3. DET VIDERE FORLØB

En samlet tilgang til migration er afgørende for at erstatte irregulære og usikre migrationsveje med lovlige, ordentlige og sikre kanaler for personer med behov for beskyttelse og med attraktive og effektive kanaler for dem, som der er behov for på vores arbejdsmarkeder. EU er nødt til at handle hurtigt, effektivt og kollektivt for at nå dette mål. Kommissionen er fast besluttet på at fuldt ud at varetage sin rolle i forbindelse med gennemførelsen af denne samlede tilgang.

Kommissionen opfordrer navnlig Rådet og medlemsstaterne til at gennemføre følgende tre foranstaltninger med henblik på at styrke de lovlige migrationsveje på kort sigt:

- Nå til enighed om en holdning, der sikrer et attraktivt og effektivt blå EU-kort
- Indfri løfterne om de 50 000 genbosætninger og nå til enighed om EU-genbosætningsrammen.
- Hurtigt udvikle og iværksætte pilotprojekter vedrørende lovlig migration sammen med lande fra Afrika og andre partnerlande, som viser, at de er indstillet på at indgå i et partnerskab om migrationsstyring, herunder i forbindelse med tilbagetagelse af irregulære migranter.

Desuden opfordrer Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet til at vedtage det ændrede direktiv om det blå EU-kort og EU-genbosætningsrammen før valget til Europa-Parlamentet i 2019.

På længere sigt er der også behov for at fortsætte arbejdet med henblik på en fuldstændig modernisering og tilpasning af EU's politik for lovlig migration i forhold til de nuværende og fremtidige behov i EU. Kommissionen vil i den forbindelse lancere en høringsproces på højt niveau med deltagelse af alle interessenter på grundlag af resultaterne af "kvalitetskontrollen".